

Mindre-Indtægten af hele denne Gruppe kan saaledes antages at ville blive ca. 210,000 Kr.

Løv

ere opførte toldfrie som i Loven af 1863.

Under Bogsstavet L. nævner Loven af 1863 endvidere:

Løvverk af vegetabiliske eller animaliske Stoffer, der i nærværende Forflag er omtalt under Manufakturvarer.

Uhre.

Den Søndring mellem de forskellige Slags Uhres ydre Form, som Formuleringen af de nævnte Positioner 257 og 258 medfører, har givet Anledning til Bænkkeligheder ved Toldbehandling, og for at forebygge dette gaar Forflaget ud paa, at alle andre Uhre end Sommeruhre, hvis Værker bestaa helt af Metal, sammensatte Værker til saadanne samt enkelte Dele til disse og til Sommeruhre skulle fortolbes med 35 Ø. pr. Ød., og „andre, samt saakaldte Gas- og Banduhre“ med 16 Øre pr. Ød., under hvilken sidste Position bl. A. saaledes vil falde Nürnbergere og Schwarzwalder-Uhre, hvis Værker tilbels bestaa af Træ. Løvrigt er Forflaget overensstemmende med Loven af 1863 alene med den Forskjel, at Tolden for den 3die Position er sat til 35 Øre pr. Ød. istedetfor 16 Ø. pr. Ød. for den tilsvarende Position i bemeldte Lov.

Indtægten paa denne Afdeling har i det Hele været 42,901 Kr. og antages herefter at ville udgjøre ca. 42,800 Kr.

Uld,

af Slags, er opført toldfrit som i Loven af 1863.

Vinsten

Paa Vinsten er efter Loven af 1863 fri, medens anden Vinsten henvises til at behandles som Apothekervarer.

I Forflaget er denne Vare ansat til Toldfrihed, bl. A. under kemiske Præparater.

Bitriol,

der efter Loven af 1863 er toldfri, er ligeledes i Forflaget ansat til Toldfrihed under kemiske Præparater.

Vogne og Vognmagerarbeide.

Nærværende Forflag adskiller sig kun fra Loven af 1863 derved, at „Vogne til Sporveie, med og uden Hjul (herunder Lokomotiver, Draifiner, Løndere), samt andre Vogne til at fremføre med Maffinkraft“ ere ansatte til en Told af 5 pCt. af Værdien, istedetfor som nu: Lokomotiver 1 Stk. 500 Rdrl., Draifiner 1 Stk. 10 Rdrl., andre til Personbefordring samt Løndere 150 Rdrl. og „ellers“ 50 Rdrl. At ansætte de her omhandlede Vogne til en Værditold har man fundet ubetænkeligt af Hensyn til, at de hovedsageligen indføres af Staten selv som Cier af Jernbanerne, eller dog af større Institutioner, hvormod man, hvad „andre Vogne til at fremføre med Hestekraft“ angaar, har troet ikke at burde følge den samme Fortolbningsmaade, dels fordi denne altid vil være noget mislig, og dels fordi man formener, at den ikke i Et og Alt vil yde en passende Beskatning af alle herunder hørende Vogne. Andre Vogne ere derfor opførte som i Loven af 1863; men medens helt eller halvt bedækkede Vogne m. m. dersteds ere ansatte til en Told af 30 Rdrl. pr. Stk. og „andre“ til 12 Rdrl. pr. Stk., ere de her opførte til resp. 50 Kr. og 25 Kr. pr. Stk., hvorhos „andet Vognmagerarbeide, Trævogne og Værnevogne samt Kaner og Slæder herunder indbefattede“, der nu er beskattet med 3 Ø. pr. Ød., er henviset til at fortolbes efter Materialet.

Tolden for de Vogne, der efter Forflaget ere ansatte til Værditold, har udgjort 30,400 Kr. Det fremtidsige Toldbelsøb kan ikke beregnes, men man maa isøvrigt gaa ud fra, at Staten selv har ydet den overveiende Del hertil. Tolden af Vogne henhørende under Pos. 266 og 267 i Loven af 1863 har udgjort resp. 540 Kr. og 840 Kr. og vil efter Lovforflaget blive henholds-